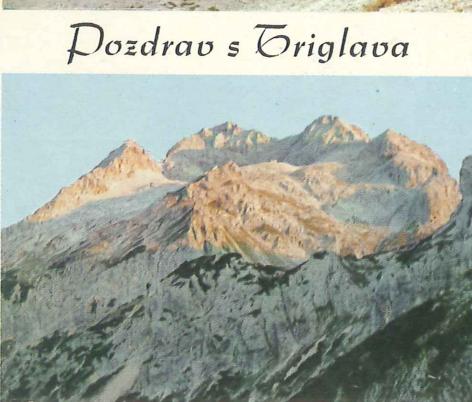
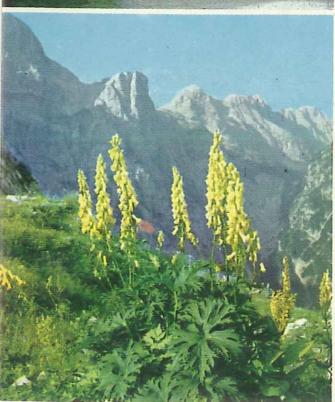

KRONIKA PODMLADKA PD „BOHOR“

II. KNJIGA

Pozdrav s Triglava

21. maja 1967 - razvijenje pravora Domladka
PD Bohor :

Komur je oreča in moda
mila, postane že mlad
planinec zato, da v
prijetnem življenju in
gorskem veselju dočaka
prijetno starost in
obilico dobiti sponinov!

pravila potovanj
predmet: Razvijenje pravora dr.

Človeku prekipeva v srcu
predost, ko vidi te mladino,
ki si je našla teho lepo
pot v življenju, kot so
naše slovenske planine!

heit Saetlic
moč. Mladinske komisije
pri PZS

Torek sem nesčasje ne
zoborju, se bolj ve se bom
nesvetel nesčasje v velikih
ne. planinskih roki

Vil Mesenc

Lepo je bilo na Bohorju
ob naravnem preprostu ter
človeku po velikih novih
spodbud za načrtovanje
delov v Planinskem
društvu Bohorj

Foto: J.

Srečen sem mi si steji v
velike čest ob je predstavil mojega
društva danes pozval svoj prijatelj
te želenje ka temu je jasno predenih
Planinskega društva Zetor.

Zelim nasim pionirjem, podnadočkovjem
mogo lepe bodočnosti in uspehov pri
necolnem delu ter da bi bili vedno
dobri planici. Javorat

Bohorški svet, ti svet planinc
ostal mi v trdjenju tvojih spominov

Miha Žabkar

Zavitej propora na Bohorju

21. maja 1967

Ob teh smo se zbrali na trišču. Nismo bili samo posamezni, bili so tudi "bohorci" in drugi učenci ter odrasli. Tu smo doheli za sodil novega konta za tovorui haniou, na katerem smo se perejali na Bohor.

Ko smo prišli h koči je dobil vsak svojo malogo. Nehateri so urijali promet, drugi so postavljali šotor za PP, tretji pa so se pripravljali za slovesnost. Prihajale so tudi delegacije drugih posameznih društev. Meotem pa so se perei že pripravljali za nastop. V dolgi vrsti so pisi pred slovensko tribuno. V takem vremenu so zapeljali prijateljski prapori med haterimi vo huanu tudi naš. Po kratkem programu je preverjal besedo tov. Potocnik. Izrazil nam je veselje, da smo ga poslali za pokroviteljstvo. Želel nam je veliko uspeha v delu in nam predal prapor. Naš praporščak Igor je s pravosom držal prapor in ga potratal z ostalimi. Mi smo z občudovanjem zeli v zastavo, ki je nihala nad huanom. Pohvalili smo jo z glasnim in dolgim poskušanjem. Vendar nas je huanu premagala ekota. Obsuli smo našega vojaškega hukaya in njegove louce. Ni mi imelo dosti časa, ko je huanuhalo izvorstue euoloučne.

Popolne smo prezivali z našimi prijatelji, ki so pisi od drugod na našo slovesnost.

Okrog SK smo se odpravili domov. Pot je bila prijetna.
V spominu naši je še dolgo ostal glas tor. Miha Potocnika,
posebno pa naš planinski prapor, na katerega bomo
vedno ponosni.

Molekiba - priljubno 200 pionirjev - planinov -

IZLET NA JANČE

Dne: 18. 6. 1967

Udeleženci izleta:

1) Mihelič Žoržan

2) Kolar Podice

3) Čibert Ima

4) Kovič Stanica

5) Haliček Marjanec

6) Šoštanj Zvone

7) Hlaj Nevenka

8) Mlekan Marjanec

9) Ždenka Golobek

10) Viček Kerin

11) Juhovnik Milen

12) Juhovnik Igor

13) Kerin Franci

14) Pichler Viki

15) Pichler Milen

16) Peruci Bogolju

17) Čvan Meinke

18) Lilič Sandra

19) Rošček Bojan

20) Rošček Vlasto

21) Brinovec Roman

22) ... Dusen

23) ... Franci

24) Grmzel Stane

25) Umek Renata

26) Žoričnik Blehka

27) Simunic Marjan

28) Četlič Jane

29) Korinsel Jane

30) Stojsenel Jane

31) Žoričnik Marjan

32) Čintko Edo

33) Pečnik Marjanec

34) Kralje Brigita

35) Norol Milos

36) Zahrel Jane

37) Kostens Voglo

38) Čelte Marjan

39) Jenikovič Bojan

40) Juhovnik Milen

41) Tojc Jane

42) Juhovnik Bele

Skonaj siso domo zapali, že siso morali restati.

Preoblikli siso se in opitali uahrbteike. Z avtobusom siso se pelyali do železniške postaje, od tam pa z vlakom do gervice. Začeli siso se razpevijati. Pot je bila pjetna.

Pooblaciло se je, a mi deževalo. Sprva siso hodili lahko, potem pa nam je postajalo vedno bolj moč. Neudar je bila pot nseeno xamuvra. Zorel so češuje in mislo si mogli kaj, da veli katero odtrgali. Kdo siso prišli do gozda, siso zagledali borovnico. Jo sitega siso se jih uahobeli. Prišli siso do doma na jamečah in se smejali, ker siso bili vsi od borovnic plavi. Nasmejanik obrazov siso posedeli, popili moč čaj in pomaliali. Jo konca siso se sprostili še na travišču pred domom, kjer siso se žogali in lovili.

Ihmalu se je začela postava, na kateri so dobili mladi planinci iz glistnika zaslužene xuačke žasavške planinske poti. Po postavi so imeli čevapi PZS kijo, mi pa siso odšli uahrat dvačje. Zakurili siso, prienali meso, ga uatakuili na palce in ga spekli. Kdo siso ga pojedel, siso se omulei v dom, kjer siso dobili še obrok. Spet siso se malo fotografi, nato pa odšli v dolino. V motorjem reaku je bilo poemo gudi, zato je bila vozinja dolga in utrudljiva,

Doma siso trudui in zahodovljui z izletom legli spati.

Dvainštiri deset prirodnih in
mladincov - naj to man
stoliko manih plavincov
za včaj in za vse!

Stanislav Kribar

Ko boj odkrival skrivnosti, jasneje vodi' na lepoto
na mojih izletih v gotsko prirodu, boj načel
listo "rožo mogoto", ki ji pravimo sreča, dade-
voljščev in mirec nica dostikat seškega življenja,
fato ne pogabi na verze našega petnika Župančiča:

"A jutri pojdem na goro,
da se oči mi napijo
visin, daljin,
da z bleščom sem
naproti pojdem ludim duem."

Eugen Ločnik

Jamč, 18. VI. 1967 - Sam, kjer so pogumni jamčarji
med 98 leti napodili nemške Turinverenice in
pri uplenili jarkavo.

Slovenska pesem, gore inu melodij pod so leto
ki se obrenjajo po sežanih morev, skupej žive -
in drug drugega regajojo!

Jamč 18. VI. 1967

K. T. L.

Pobratimovih mbeših planin je naj bo simbolizem v priročnem knjigom, ki ga želi opisati tudi naravnih planinskih divitetov.

De Gobba

Torek, kjer je volja temu je pot "velja sè poselj" za planine in alpiniste. Venolat po ^{velja} temu postavljati je zache vspomne, baterije si obvezati. Ker velja sè takoj vedoma planinska čimber potem, bo človek več niti? Zavedački se je reba, da je gorska veselica poset!

Tudi v gorah se vedno nimam, načitovanega planinskega ne poznam.

Torek

Delavna akcija na Travnem lazu
7. maja 1967

1. Stane pože
2. Heinarič Andrej
3. Jankovič Roman
4. Čižmeč Janez
5. Božičnik Ferdinand
6. Jankovič Bojan
7. Kmetec Matjaž
8. Sonja Boš
9. Keriu Vida
10. Ždenka Žalokar
11. Keriu Franc
12. Kostanjšek Mišo
13. Šošter Zvonko
14. Grušek Stane
15. Feruci Roman
16. Habicht Matjana
17. Sonja Lajovic
18. Čižmeč Vlado
19. Božičnik Matjaž

Zjutaj smo se zbrali na križišču. Bilo nas je nekaj deklet, fantov in odraslih plemičev. Dolgo smo moralni čakati kamion. Ko je končno le pripljal, smo se strpali manj in se odpreljali. V koči smo odložili stvari in brez dovoljenja kremlji proti bolnici. Pot ure smo hodili po lepi, ozadui poti. Ko smo se ustavili name je star vozec XIV. divizije pokazal drevo, na katerem je bil urezani dan, ko je bil ranjen s svojim prijateljem. Njegov prijatelj je bil pokopan blizu tega drenesa. Ko smo poslušali bočene besede, smo se še z večjo nujno odpravili na delo. Fantje iz Brezankice so pod vodstvom tor. Rakaya in tor. Šimbaua delali na mestu, kjer je stala bolnica. Dekleta pa smo odšli pod vodstvom tor. Žvegliča popravljati pot. Delali smo vse dokler niso prinesli matice. Tudi pozneje smo še malo delali. Res je, da vsiga dela n nismo dieron nismo mogli opraviti. Akcija pa se bo še nadaljevala in tudi mi bomo še prišli.

Izlet na Mrzlico

1. 7. 1967

1. Mahorue Mieau
2. Božičnik Nada
3. Kostevc Vojko
4. Jankovič Bojan
5. Meškar Majana
6. Čižmec Vlado
7. Ilmek Irau
8. Brišovar Dušan
9. Fabjančič Ida
10. Fabjančič Nada
11. Kromjč Jenka

Bilo je lepo nedeljsko jutro, ko smo se odpravali proti Hrastniku. Ob toplemu jutranjem soncu, smo krevali na pot. Pot nas je vodila po struhi pobočjih do koči na Kalu. To je bila naša prva postojanka, kjer smo se malo okrepečali in odpočeli. Do našega čeja ni bilo več daleč, kajti kočo na Mrzlici smo videli že iz klala, kjer se je prav lepo svetila ob jutranjem soncu. Zopet smo se vzpelji do koče, kjer so nas lepo sprejeli. Tameli so že vse pripravljeni za počastitev petinpetdesete obletnice, hboveljskih praniucer.

Pričela se ji poslava, na kateri je sodelovala godba in gorov.

Ob zakajajočem soncu smo se vrnili veseli, saj tako smo spoznali dve novi praniuski postojanki.

Izlet na Bequnjščico in Dobrčo

1. in 2. VII. 1967

1. Kmetec Hajdau
2. Keriu Franci
3. Keriu Vida
4. Žalohar Ždenka
5. Fric Hajdusec
6. Kostanjšek Mišo
7. Mahorue Milan
8. Mahorue Igor
9. Grušek Stane
10. Radej Bojan
11. Haj Nevenka
12. strojanišek gože
13. Mint Edo
14. Zajc gože
15. Mahorue Albuia
16. Urh Blanca

1.VII. smo odšli na družbeni izlet na Roblekov dom,
Begejščico in Dobro.

Ob 4h smo se zbrali na starem živilnišču. Bilo nas je 16 udeležencev, ki smo se odprljali z avtobusom v Brezovico, nato pa z vlakom v Črnučavo. Po enourinem čakanju smo z motornim vlakom prispeki v Lesce. Tam smo počakali avtobus, s katerim smo se odprljali do Begejja. Tam smo si ogledali muzej narodnoosvobodilne vojne, ko smo si ogledali muzej, smo odšli na pot. Vodila nas je skozi dolino Dragi. Zaradi močne in žeje smo se ustavili v koči. Nato pa odšli proti Roblekova domu. Markacija po kateri smo se razviali, pa nas je uvedla na naprečno pot. Hodieli smo približno 3h, ko smo prišli do prve planšarije. Tam smo dobili kislo mleko, ki smo ga z užitkom pojedli. Potem pa smo zadovoljni odšli proti Roblekova domu.

V manjku smo prispeki na cilj. Okrepčali smo se s čajem, nato pa igrali odbojko. Ko smo končali z igro smo utrujeni zaspani. Zjutraj ob pol petih smo nadaljevali pot proti Vrh - Begejščice. Med potjo smo videli gamse. Na vrhu je bil čudovit pogled na pokrajino. Potem smo se po naprečni poti odpravili na Dobro. Čez 3h smo smo razklopjeni prispeki na planšarijo. Zopet smo dobili kislo mleko in se odpočili. Nato nas je pot vodila skozi gozdove. Pot ni bila učinkovita, toda močina je bila neizkusna, zato smo bili žejni. Na predvidenem mestu, kjer bi morala biti roda, smo stekli proti

studenčke, toda bili smo razočarani, ker je bil studentek u sahel. Pospešili smo hojo, da čim prej pridevo na Dobroč. Tam smo se uajedli, uapili, nato pa odpočiti odpravili v dolino. Prišli smo v Begunjce, od tam pa v Lesce, Ljubljano in Brezancico. Z avtobusom smo se ob 10h pripravili na snovo. Čez par utrujeni smo veseli in zadovoljni odšli na svoje domove,

POGLEJ NA TRIGLAV

NA VRHU TRIGLAVA

NA GAMSOVCU

Mladinski tabor MK PZS

v Vratih

Vdelčenci Izmenje:

1. Mahorue Milan
2. Mahorue Igor
3. Kožuk Slavica
4. Haj Nevenka
5. Stojanšek Božo
6. Florjanc Božo

Ponedeljek, 24. VII. 1967

Voznja je potekala v redni brez nezgod. V Ljubljani smo se ustavili za zl., da so nekateri kupili pelerine. Do jesenice smo se pijoali z motorko, od tam pa do Mojstrane z avtobusom. Nato smo se počudili proti Šlajmarji nili v Vratih (2½h). Od Galerij naprej so prve kapeje brštice naše nove pelerine. Gle smo v pravi meriški prisli v kočo so v ujeti svetili s petrolejkami. Po večerji smo se utopili spavili spat.

Torek, 25. VII. 1967

Vstajanje ob ok uas mi nič preveč razveselilo. Po jutranji telovadbi je vodja gožde Meloushek otronil tabor in nas skupaj z duernim redom. Po deveti uri smo se odpravili na turico pod zbul Široko in 1200 m visoko severno triglavsko steno. Viol Mesarič, ki je telučni vodja tabora nam je razkazal vse vstopje v prenestrene smere.

Dva gosta iz Avstrije sta nam pokazala način plesanja in spuščanja in to najtežji detalj v slov. nuanči. Na poratku smo se ustavili ob spomeniku "Štrcni gora" kjer nam je Vid povedal podrobnosti o nekaterih nesrečah. Lačni smo se vrnili v kočo, kjer smo z večerjo raztrgali pojemanje v želodcu. Po tem smo imeli zbor na katerem smo se posmeli o turi za naslednji dan. Ob 8h čaj. Ob 9h spavje.

Sreda, 26. VII. 1967

Ker nam je dež prekrizal načine za na Krške pode, so se nas dežurni usmivili in nas zbudili še ob 7h. Dopoldan smo imeli predavanje o organizaciji planinstva, o delu MO in predavanje o nevarnostih v gorah. Po kosilu so nam privoščili $1\frac{1}{2}$ h počitka. Nato smo imeli od 15h do 18h predavanje o prvi pomoči v gorah. Po predavanju nas je podelila takšna eahota, da nam je kuharica morala pripraviti predvečerjo, ker nam nato pa je sledila večerja. Po večerji smo se igrali igro: "izbijanje tretjega?" Tu to toliko čara, da nas je moč prepovedati v sobe in šotorje. Prijetno izmučeni smo kmalu zapali

Četrtek, 27. VII. 1967

Vstajanje ob 4h. V pol ure smo se kmili, postali postelje in šli na televadbo. Lukna, poti kateri smo imeli namenili je bila zavarana z meglami. Vedeli smo, da nam to ne obeta nič dobrega. Zajtrk smo hitro pospravili. Dobili smo ši hrano, nato pa smo kmili na tiso preko Lukne, Pišanca na Krške pode in poratek preko Sovatuega. Začeli smo počasi. Po dveh urah zmerne hode smo pisali v objem megal in dežja. Pot smo nadaljevali,

Počivali smo pod previsom v Lukuji. Tam je Vid odločil, da se vrnemo. Na trku smo povalicali, nato pa se spustili po meličnem načaj proti taboru. Šli smo po drugi poti.

Po dobroj uri in pot smo stekli pelerine in dobili čaj (v koči).

Tra je bila 9.30. Nato je sledil počitek do 11h. Ta počitek je vsaki po svoje izkoristil. Ob 11h predavanje o GRS. Po bosilu zoper počitek, od 14h naprej smo imeli predavanje o gorah z diapozitivi. Ob 21h večerja. Nato pa spanje.

Peteč, 28. VII. 1967

Zaradi slabega memena je bilo vstajanje še ob 7.30 zjutraj. Po televadbi, začetku je sledilo predavanje o orientaciji. Smeli smo tudi praktične vaje s kompasom in karto. Ob 13.30h smo imeli kosilo, nato pa počitek do 15h, za tiste, ki smo v vodniškem tečaju pa se je ob 15h začelo orientacijsko tekmovanje. Tu je zelo dobro uspelo. Vsi so se zelo, zelo potrudili. Po večerji smo imeli predavanje z diapozitivi o farui in flori. Ob 10h smo šli zoper v igraščico, da bo naslednji dan lepo meme, saj smo se namenili po Tomiški poti na Triglav.

Sobota, 29. VII. 1967

Vstajanje je bilo ob pol štirih. Hitro smo se imeli in pripravili.

Približno ob 5h smo se učopili proti steni Triglava.

Šli smo po Tomiški poti. Po štirinovi koji smo pišli do staničnega doma pod Triglavom. Navzdol na žige je bil sedemdesetiprincipičev. Kmalu nato smo si čez rož odpravili na kredarico. Nekateri smo skočili se k gol ure oddaljenemu domu Planika. Ilo smo se mvali smo hitro pokosili

Hi vixici z žigi je bila neprotojna queča. Približno ob 3h popoldan pa smo se odpravili proti Joliču. Po krajskem početku, kjer smo se dobro okrečeli, smo se učopili

proti našemu taboru v Vratih in sicer čex ekuuo. Prilečno utrujeni smo se s pesnijo omili nivo Aljaževga doma v tabor. Sedaj je čaj, kompot in večerja vsem tekula.

Nedelja, 30.VII.1967

Naj prošujo so dežurni upoštevali in nas zbudili šele ob 8h. Tako so smo se uatevoradili, smo pospravili sobe. Po zajtku nam je Stanislav Hribar predaval o zgodovini. Nato pa smo imeli še predavanje o farni in flori. Do kosele smo imeli mo počitka. Po koselu pa smo imeli do 18h prost. Nekateri so odšli po les za ogrev, drugi pa so se zapodili na borovnice in jagode. Ob 18h smo imeli večerjo. Po večerji smo imeli predavanje o pomembnosti mati pa taborui ogrev. Ob ujem smo se zaharali s skeči in peli, zaspali smo ob 10h večer.

Ponedeljek, 31.VII.1967

Vstali smo ob 4h in po zajtku uagnali uahrbtneke. Naš cilj je bil tretji uagniji vrh v jugoslaviji: Škrbatica. Sose je že zgodaj začelo prijetati; toda takrat smo bili že visoko. Pod steno smo moredili enourni počitek, da smo ponatali. Potem smo se začeli ospevati. Pot je precej krašna in je dosti težja kot na Triglav. Z vrha smo imeli le kor v redu razgled. Napisali smo se v napisu kujigo in se začeli spuščati. Spust je bil težji od vzpona, toda vid je bil z mani zadovoljen. Pod steno so se nam priključili še tisti, ki se niso porazpeli na vrh, temveč so nas počakali sijodaj. Po uveliču in sucu smo se spustili proti dolini. Ko smo prišli v tabor nas je čakal taborui ogrev in dobra večerja. Ob taboruem ogrevu smo se veselili pozmo v noč.

Torek, 1. VII. 1967

Danes je bilo vstajanje ob 8h. Polovica jih je zanimala televizija in so morali zato pomagati v kuhinji. Po zajtrku smo imeli predavanje o mehanizmu. To kosila smo imeli prost. Ob 13^h pa smo z veseljem pospravili vsebinsko menažko.

Po počitku smo imeli ob 16^h predavanje o TP praktično. Po predavanju smo imeli do večerji prost. To večerji pa smo še dolgo blejetali, dokler ni ob 10³⁰h zanimalo tok.

Sreda, 2. VIII. 1967

Vstali smo ob 7h. Ob 8h smo imeli predavanje o dinamiki v gorah. Vid nas je sezval tudi z osnovnimi plesalnimi tehnikami. Do 15^h smo se pripravljali za izpite. Nato nas je bilo tudi strah vendar si je ne morem končalo. Po izpitih je bila večerja. Nato pa smo imeli zadni taborni ogrev. Sklečev ju petja nam ni zanimalo. Ob 24^h je zanimala na pogradih tišina.

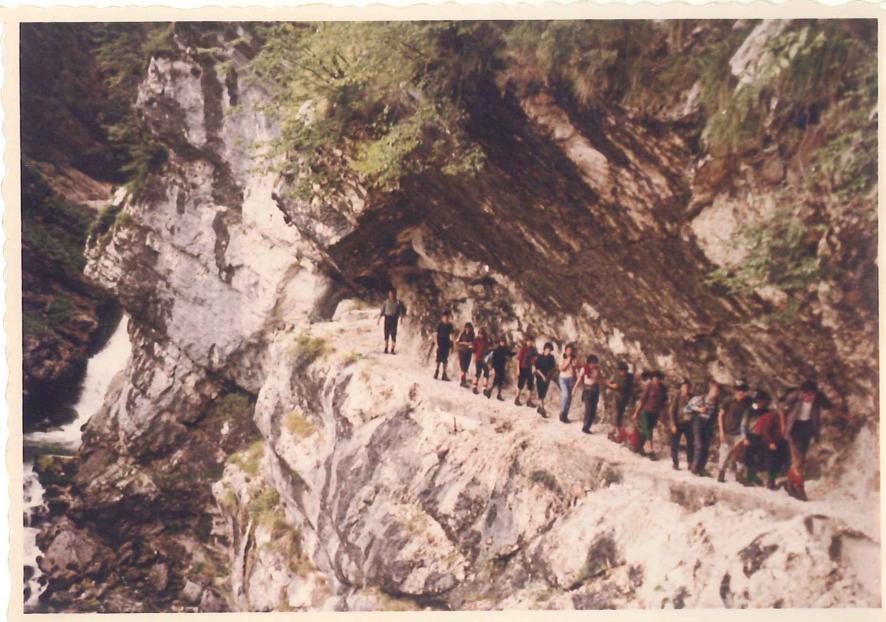
Četrtek, 3. VIII. 1967

Sevornčani smo vstali že ob 5h in dobili zajtrk. Ko smo pospravili pograde smo paš odšli do Mojstrane. Od tam pa z avtobusom do Jesenice. Po enosvetem čakajti na postaji pa smo se odpeljali z motornim vlakom v Ljubljano. Zvezko za Zagreb smo imeli že čez ture in prišli na severo že ob 15^h.

V DOLINI TRIGLAVSKIH JEZER

ČEZ KOMARCO

Izlet na Komno, Triglavská jezera,

Bogatin in Krn

†.iu 8. VIII. 1967.

OB 4h smo se zbrali na starem zbirališču. Kot vedno smo se tudi danes odprljali z avtobusom na poteji nr. Brestanico, nato pa z vlakom v Ljubljano. Kmalu smo se z motorimi vlakom odprljali do jesenice nato pa do Bohinjske Bistriče. Od tam pa z avtobusom k Sanici. Ogledali smo si tudi mogični slap Savic. Nato smo hodili, hodili in še hodili. Hrnikateremu se je sreča dobesedno prilepila. Nekaj minutni počitek smo imeli pri Črnem jezeru, kjer smo se nekateri uveličali. Tudi slikali smo si. Nato smo zopet bolj ponosno nadoljevali pot. Kmalu, čeprav takrat le ni bilo tako, smo prisli v kočo pri Triglavskih jezerih. Tam smo občuo ponaliali. Tudi na Žigi sededa visimo pozahli. Nato zopet pot pod noge, ki se je vlekla, vsaj meni se je tako zdelo, v nekontrolnost. Že v manki smo zagledali dve svetlobi. Prva je prihajala od koči malo višje, druga pa od koči na Komni. Trudni smo se zavaliли na klopi, vsaj jaz in kmalu nato odšli spati. Žljutraj smo vstali malo pred 5.00. Za zgodnjih smo dodili žganci in mleko ali kavo. Muogi so se z žganci kar poštenu "matriči".

Oh, saj res! na naš ţulji sem pa poseli pozalila
Debleta sruši imela skoraj vse ţuljave noge. Komaj sruš
ši prišel do koči pod Bogatičem. Nato sruš se porazdelili.
Eui v dolino, drugi pa na kri.

Dest se nas je uapotilo na kri. Pot po kateri sruš
se nspomljali so jo zgradili Italijani, ţe takrat, ko je bilo
to ozemlje še pod njihovo oblastjo. Sedaj pa jo ţe naši
vojaki popravljajo. Njihov tabor sruš videli medaleč od
kruskega jezusa. Tu sruš tudi počivali in jedli.

Goriško zavetišče na kri sruš pozdravili z
našim ţe tradicionalnim: „takrat hura!“

Čez 20 minut sruš jo ţe z moj hitrostjo nahali
v dolino v Dnežnico. Iz sv. Dnežnice pa po cesti
v Kobarič od tu pa z avtobusom na Most na Soči.

Moderenici:

1.) drahome diten	11.) Radley Bojen
2.) Žoje Žore	12.) Grmzel Stene
3.) Konič Slomice	13.) Strojensel Žore
4.) drahome diten ml.	14.) Kodinovih Lomice
5.) Židler Martje	15.) Zehlau Zelenke
6.) Knedli Dunič	16.) Mirt Eolo
7.) Kerin Franci	17.) Jomhonič Bojen
8.) Kerin Viole	18.) Lilti diten
9.) Eric Mayence	
10.) Kloy Nerenke	

Mladinski tabor MK PJS v Vratih

Udelešenci I. ixmene:

1. chahorne chilan
2. chahorne Albina
3. chahorne chilan
4. chahorne Igor
5. Kočuh Slavica
6. Ilaj cilevenka
7. Strajanska Jože
8. Kadivnik charica
9. Grmsek Stane
10. Glavicht cheta
11. Glavicht Marjanca

12. Kmetec charjan
13. Jankovič Bojan
14. Zajc Jože
15. Fric charjanca
16. Fabkar Edenka
17. Horinek Jože
18. Radej Bojern
19. Peruci Bogdan
20. Herin Franci
21. Herin Vida

Ponedeljek, 14 VIII. 67

I denovega smo odšli ob 4³⁰. Vožnja se nam je odela silno dolga, kajti bili smo nestrupni. V Ljubljani smo pre sedli in se odpeljali do Jesenice, od tam pa z avtobusom do chojstrane. S težkimi nahrbtniki smo se začeli vsegnati po cestnem blancu proti vratom. Spotoma smo se ustavili pri slapu Peričniku, žigosali plaminske inkaxnice, si nekoliko odpocili. Tuk dve uri in pol smo posedli pred Slajmerjevo vilo v Vratih in se spoznali z mladimi plaminci iz drugih krajev. Po počitku smo šli postavljati sotore, potem pa smo vse počistili. Proti večeru sta se priprljala v tabor še dva Angleška, ki bosta taborila z nami. Pri skoru smo se pogovorili o tem in onem, potem pa je Jože razdelil sotore in postelje v sobah. Tmalu smo si uredili svoje hoticke in po večerji odšli spati.

Ponedeljek, 15. VIII. 67

Vstali smo ob 4h. Po zajtrku so nas dokončno porazdelili. Dekleta smo morala iz manjše sobe v večjo, ker nas je bilo vedno več. Ob 11h smo se odpravili na turo pod severno trioglavsko steno. Čez 10 minut smo prišli do spomenika padlim partizanom gornikom, čez pol ure pa do spomenika, ki je posvečen žrtvam gora. Začeli smo se ospevati in postajalo nam je uročje. Tudi plesanja mi manjhalo. Po skromni hoji smo prišli do vode, kjer smo se napolili in najedli osake svoje konzervo, ki smo jo dobili v taboru. Čez pol ure smo odšli načaj proti taboru, kamor smo prišli xelo lačni. Toda kuhanica je poskrbela za naše menasitne Šelodce in nam skuhala dobro večerje. Spat smo šli že ob 21h, ker nas je drugi dan čakala tura na Grixke pode.

Sreda, 16. VIII. 67

Vstajanje ob 4h, televadka, zajtrk. Odpravili smo se na pot. Zjutraj je bilo hladno, ko pa smo se začeli ospevati proti Lukni, je postajalo toplejš. Do Lukne smo hodili 3h. Tam smo počivali in postavili vidovo predavanje o mesecih v gorah. Na vrh Grixkih podov smo prišli čez 5h, po eni uri pa do koče, čapili smo se malinovca in se ohrepčali s hrano, ki smo jo imeli s seboj. Nekateri so odšli še na Davor. Tračali smo se šele ob 16h. V tabori smo prišli ob 19³⁰. Imeli smo kosilo in večerje skupaj, nato pa taborni ogenj. Zapeli smo, vendar smo odšli kmalu spati, ker smo bili utrujeni.

Četrtek, 14. VIII. 67

Vstali smo ob 8^h. Začrnovali smo marmelado, kruh in čaj, pospravili smo po taboru, tečajniki pa so imeli predavanja. Ob 1³⁰ smo imeli kosilo, potem so imeli tečajniki spet predavanja, mi pa smo po svoje zapravljali čas. Večerja je bila ob 19^h, spati pa smo šli ob 21^h, ker smo drugo jutro nameravali iti na Triglav.

Ptek, 15. VIII. 67

Malo vreme nam je prekrihalo magte, zato smo ostali v taboru in kasnali do 4^h. Po začrtku so imeli tečajniki več predavanj, mi pa smo temeljito pospravili tabor in pomagali v kuhinji. Prosti čas smo zapravili s rozmimimi igrami. Vreme se je precej izboljšalo, zato se je taborovodja odločil, da bomo šli jutri na Triglav. Ob 19³⁰ smo imeli večerjo, spati pa smo šli ob 21^h, ker smo upali da bomo dnevi dan lahko dosegli najvišji vrh naših gora.

Sobota, 16. VIII. 67

Vreme je bilo le malo oblačno, zato smo vstali ob 4^h, telovadili in začrnovali. S seboj smo dobili hrano. Tolsli smo po Tominskovi poti do Staniceve koče, kjer smo se okrepčali in odšli naprej na Gredarico. Po hrastinem počitku smo odšli proti vrhu. Pot je bila zelo saniniva in kmaj smo čakali, da pridevemo na vrh. Tam smo počivali in jedli. Ziegosali smo dnevnike. Najprej je bila megla, a se je kmalu razkradila in imeli smo lep razgled.

Ob 15^h smo se odpravili proti Dolču, kjer smo se malo ohrepčali in nadaljevali pot do Lukne in proti taboru. Bili bolj ali manj utrujeni, vendar smo vsi pesnijo na ush pristli v tabor.

Čedeljci, 20. VIII. 67

Istali smo ob 8^h. Najtrhovali smo hrnk z margarino in marmelado ter čaj. Ob 9^h so tečajniki poslušali predavanje, dežurni so pripravljali kosilo, ostali pa smo pospravili po taboru. Potem smo se šogali ali pa po svoje izkorisčali čas. Po kosilu je bilo spet predavanje za tečajnike, taborniki pa smo šli makirat duščje za taborni ogenj. Po večeri smo ob ognju vsi skupaj zapeli in smo peli dolgo v noč. Razigrani smo raspala.

Ponedeljek, 21. VIII. 67

Totrijanje ob 7^h. Najtrhovali smo ob 7³⁰, mati smo vsi skupaj pospravili po taboru, ob 8^h pa so imeli tečajniki predavanje. (Večerjo smo imeli ob) Ob 11^h so šli tečajniki na shali Triglav, kjer so se učili plešanja. Čehateri smo šli s njimi in se naučili delati voxle. Po kosilu so imeli tečajniki spet predavanje. Večerjo smo imeli ob 20^h, ob 21^h pa smo odsli, spal, ker nas je čakala naslednje jutro tura na Škrlatico.

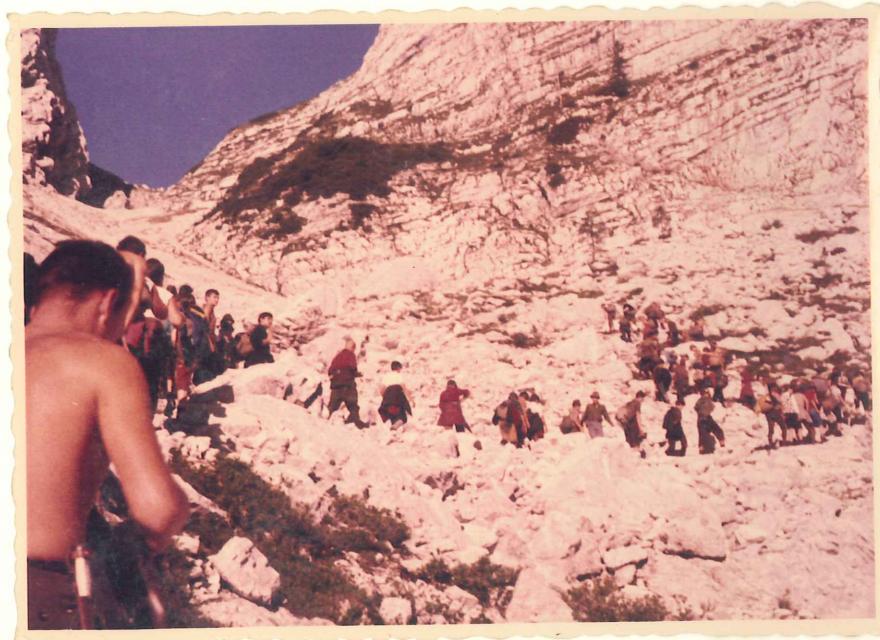
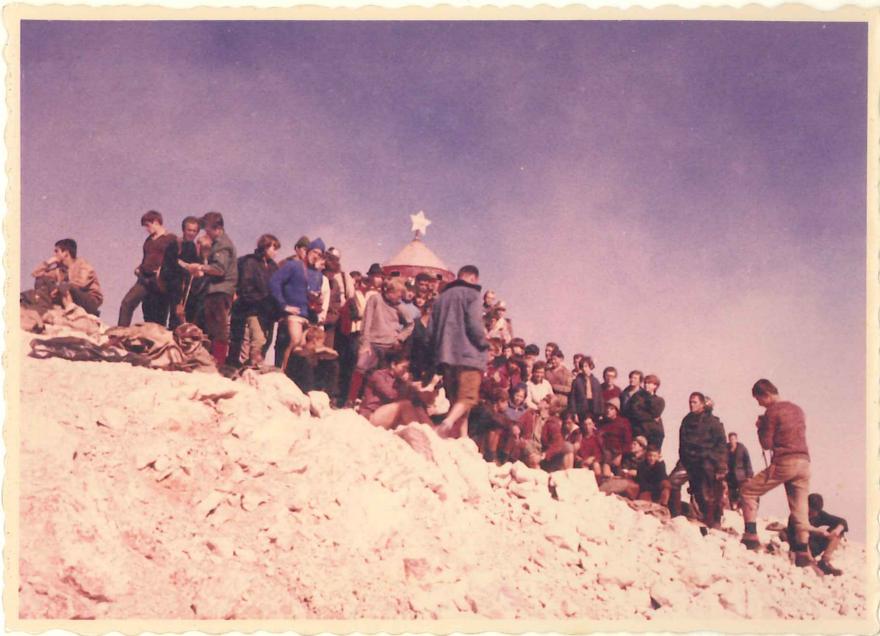
Torek, 22. VIII. 67

Totrijanje ob 4^h. Po telovadbi smo najtrhovali. čato smo se odpravili na pot. Pri zborni smo negotovili,

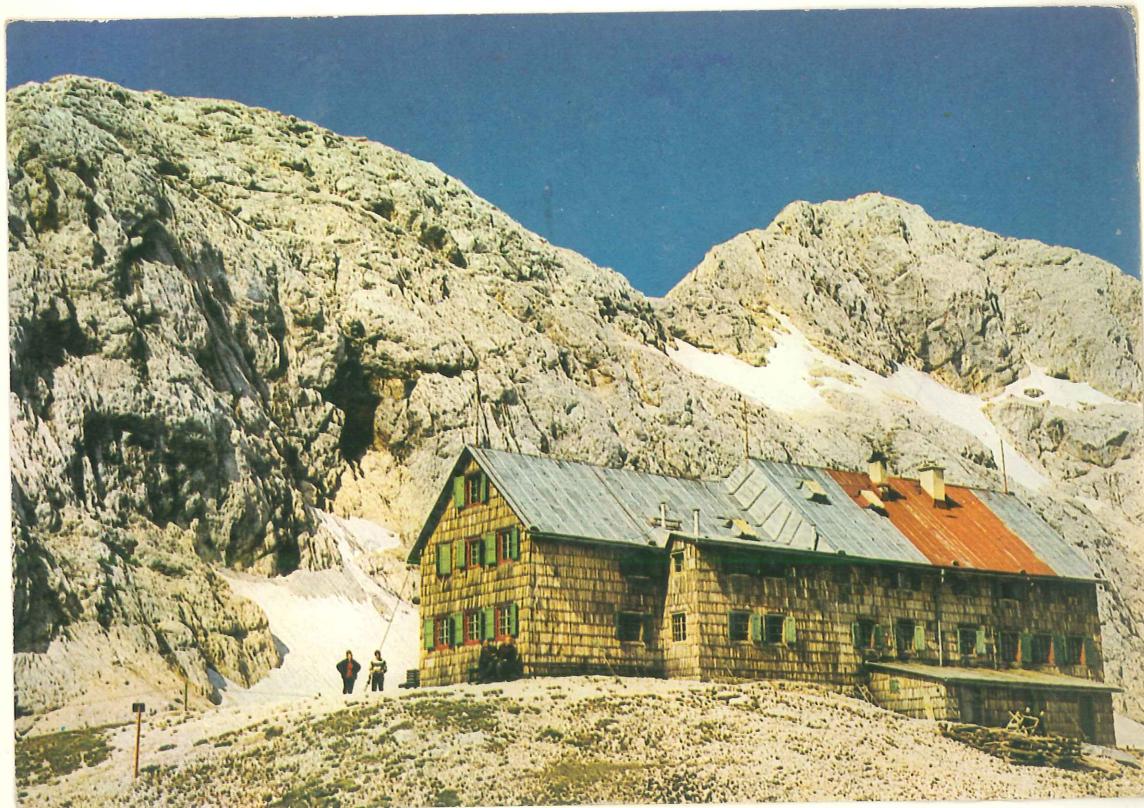
koliko mas bio pitalo v taboru: shranj vsi taborniki in nekaj tečajnikov, ki zbradi različnih vetrovov niso mogli hoditi. Tisti, ki smo ostali v taboru, smo šli spati in usali sele ob 8h. Pospravili smo ga v taboru. Potem so prišli reporterji iz RTV Ljubljana in intervjujali nekatere imenad mas. Po lesilu smo odšli na hribat suhljad za taborni ogenj. Prvi večer je bilo vse ka ogenj pripravljeno in tudi s škrilatice so že prišli. Po večerji smo se skrivali okrog ognja in kapeli. Gledali smo tudi Bernardove žalivne točke. Ob 23h smo odšli spati.

Zasluži dan tabornanje je s tečajniki spravejci ipite, ostali taborni je suno ne lepo pospraviti. Če zahojniči je bilo inel ne lep taborni ogenj, ob katerem vse se vrstile žalivne točke, zapeli suno, kdo pa men je najboljši. Terko sun se locili vod most prijateljev - plominev, serode je bilo prepričani, da se bomo že vzhodobrat nicedphonivel in serode obnjoščili spet v tabor.

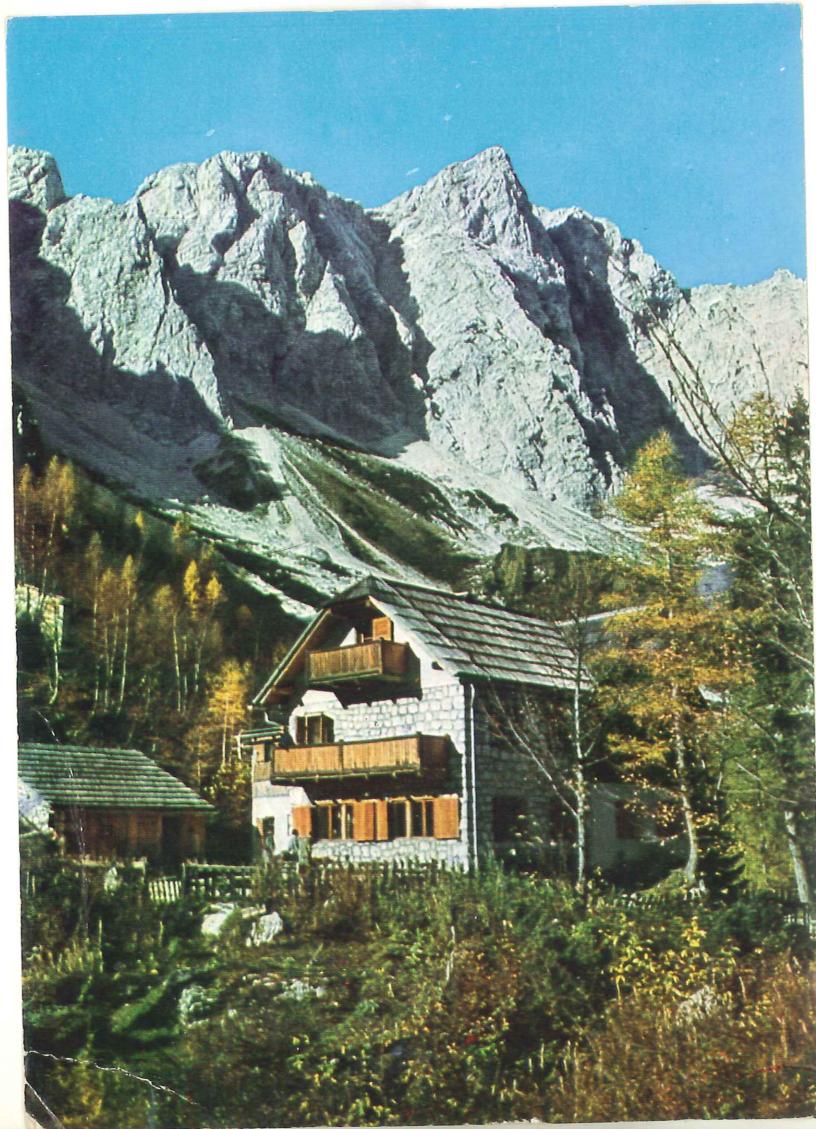

IZLET NA OKREŠLJ

7. X. 1967.

Nič ne mi bilo bolj osreči kot
včeraj steču mukadisno, mukadisno krijezne
lesete ljudi olimpije.

Mledine su dobre → Tren pognejte zedročnje in
plačko že ljudi delo!

Mledini

Udeleženci:

- 1) Jevetič Božič
- 2) Čvar Henrika,
- 3) Jomhorič Irene,
- 4) Petermež Povel,
- 5) Strojenski Janež
- 6) Kostevs Vojko,
- 7) Kostojnič Helene,
- 8) Dreher Franc,
- 9) Ribič Sendiš,
- 10) Ribič Dragice,
- 11) Koler Radice,

- 12) Kopine Nives ✓
- 13) Šoštanj Zvone,
- 14) Žibert Ivor,
- 15) Mirt Ester,
- 16) Mirt Trica,
- 17) Melhornič Milen,
- 18) Melhornič Igor,
- 19) Koml. Horvátske
- 20) Hlavíček Nevenka,
- 21) Zejc Janež ✓
- 22) Melhornič Alen,
- 23) Melhornič Milen
- 24) Šusterič Milene ✓
- 25) Borščnik Magdalena
- 26) Dilekč. Borščnik
- 27) Četrtič Janež
- 28) Zahrelj Janež
- 29) Tolškar Bojan
- 30) Šelmann Bojan
- 31) Gabric Anton
- 32) Ferlin Željko
- 33) Mirt Ponle
- 34) Šajovšček Franc
- 35) Uusič Franc

36) Ferlen Meyer	41) Medvedček Jantje	46) Brnolíček Činčice
37) Gabrčík Blažej	42) Švecík Blažej	47) Repčík Filip
38) Čábušek Jiří	43) Horák Rudolf	48) Repčík Oleg
39) Čelčík Mirek	44) Červenček Martin	49) Stejskal Edo
40) Čížek Jiří	45) Pivc Miroslav	

Bila je čudovita, obložená močilna. Ko smo se pripravili v logarskih dolinah, nis sestavljenih prihodom ob pogledu ne zmerene vrhove Krvavici planine. Vse doline pa je bila oklepa v preljevi jesenskih boum.

Nekateri so bili prvi in niso bili v planinskih žangijih, ki so bili v občini občinstvo, ko so boljši deli streljanih operonov, oltarne, kah je bilo v planinskih žangijih, ko so boljši deli streljanih operonov, sestavljenih, ko so bili v planinskih žangijih, poskušati koncujejo, da je bilo posteno sklepali.

Isem usteknila uletsko ostalo močilno na Obrzju in neporavnalni spomin na Tiroli vremena stor. Viček - nas je najboljši planinski prijatelj - je bilo res prisilen. To je bila močilna, polna preljivov dolina, in ostalo v najlepši jesenski boum.

Kostanjeva nedelja na Bohorju

Dne: 22. X. 1967

Udeleženici:

- B 1.) Omerzu Jože
- 2.) Bravču Janko
- 3.) Hozer Andrej
- 4.) Zidarič Majda
- 5.) Bojc Albin
- 6.) Žajc Štefan
- 7.) Knež Audrey
- 8.) Omerzu Silvo
- 9.) Rombel Vanda
- 10.) Orožen Milja
- 11.) Čehle Marjan
- 12.) Brek Marija
- 13.) Žnidrič Cirila
- 14.) Voščopin Ženo
- 15.) Brejan Jože
- 16.) Liponsel Hilde
- 17.) Mechvelj Emma
- B 18.) Salkelšek
- S 19.) Čižmel Anica
- 20.) Lesjal Ždenka
- 21.) Žvan Marinhe
- 22.) Žvan Slom

- 23.) Kostanjšek Helene
- 24.) Boharč Jože
- 25.) Petronič Marte
- 26.) Novak Silvo
- 27.) Kerin Franciš
- 28.) Nevenke Hlog
- 29.) Kerin Viola
- 30.) Radlj Bojen
- 31.) Florjanc Jože
- 32.) Ichhornregor
- 33.) Ichhornreiter
- 34.) Žoričnik Marjan
- 35.) Kavčnik Željko
- 36.) Jurman Franciš
- 37.) Urh Živine
- 38.) Pečnik Živine
- 39.) Ichhornreiter Belina
- 40.) Ichhornreiter
- 41.) Žejc Jože
- 42.) Čižmel Vlasto
- 43.) Ritter Milen
- 44.) Ritter Viki
- 45.) Rečnik Roman
- 46.) Komnatič Drago

Da bi bilo na Bohorju čim bolj prijetno, smo prineseli s seboj poleg kostanje ře mes za ročnike. Tontje so merenki dolge lesene palice, in jih ne morem dobro osilobi. Vsi skupaj smo pripravili mes, mato pa ne žejem spetki z sol svojo palico ročnjicem. Nekateri so jih tudi mogo prisnivali, točko niso za povestoti, kdo so bili dolgi - kdo so nam tekuši. Tukli počnevale kostanje je bilo dovolj.

Kar precej pomoči smo se uvalec z Bohorje, tukti se je bilo biti od ūgenice in kostanje.

